

Desmontando un elefante

Direcció: Aitor Echevarría **Guió:** Aitor Echevarría, Pep Garrido **País:** Espanya **Durada:** 82 min **Any:** 2024 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Emma Suárez, Natalia de Molina, Darío Grandinetti, Alba Guilera... **Fotografia:** Pau Castejón **Distribuïdora:** Castelao Pictures **Estrena a Espanya:** 10/01/2025
No recomanada per a menor de 12 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

La Marga (Emma Suárez), una arquitecta d'èxit, torna a casa després d'haver passat dos mesos internada en un centre de rehabilitació per un problema d'addicció amb el qual la família va conviure en silenci durant anys. Després de la seva arribada, la Marga intentarà refer la seva vida anterior mentre la seva filla menor Blanca (Natalia de Molina) veurà com l'atenció que aboca sobre la seva mare afecta tant les seves relacions com el seu somni de ser ballarina professional. Un any després, "l'elefant" segueix tan enorme com sempre. Encara que almenys, ara, tothom pot veure'l. (FilmAffinity)

CRÍTICA

19/11/2024 - En l'elegant òpera prima d'Aitor Echeverría, Emma Suárez i Natalia de Molina encarnen una mare i la seva filla que es necessiten i es repel·leixen a parts iguals

La família i les seves complexitats, amb la dependència i la vida sacrificada per les cures dels altres, centren la primera pel·lícula de **Nely Reguera**, *María (y los demás)*; en el seu segon llargmetratge, *La voluntaria*, de nou el tema de les cures a tercers ocupava l'epicentre de la trama. En tots dos treballs la cineasta va comptar amb **Aitor Echeverría** com a responsable de la fotografia. Ara el barceloní ha debutat com a director amb **Desmontando un elefante**, film que va competir pel Giraldillo d'Or en el 21è **Festival de Cinema Europeu de Sevilla** i es va emportar el Premi AC/E a la millor direcció de pel·lícula espanyola, on aborda similars conflictes familiars i dependents.

En aquesta òpera prima, **Natalia de Molina** encarna la Blanca, la filla menor d'un matrimoni format per **Darío Grandinetti** i **Emma Suárez**. Ella, la Marga en la ficció, és una arquitecta de prestigi que, amb anys d'addicció a l'alcohol a l'esquena, torna a casa després de dos mesos ingressada en un centre de desintoxicació després de patir un accident domèstic. Ara, el que abans callava –i acceptava tòxicament– ja no es pot amagar més, perquè cau pel seu pes elevat. La veritat és sobre la taula –de metacrilat–. L'elefant que ocupava bona part de l'habitació és per fi a la vista de tothom i, si no es desmunta, encara pot causar més mal.

Puntuada amb belles escenes de ball (Echeverría ha realitzat prèviament també peces de videodansa), **Desmontando un elefante** aborda la problemàtica de la comunicació dins del domicili, quan un conflicte que tots coneixen es converteix inexplicablement en un tabú innombrable. Per què les dinàmiques familiars a vegades giren entorn d'un misteri de domini públic? Per què la llar, que havia de ser motor de confiança i afecte, es perverteix cap a dependències i ocultacions que llastren el fluir harmònic de les relacions dels seus membres? Fins quan es mantindrà una situació així d'absurda, però normalitzada?

Totes aquestes qüestions exposa a la pantalla aquest cineasta (coautor del guió amb **Pep Garrido**) que ha apostat per una realització freda, calmada, elegant i distant que pauta una acció que transcorre principalment dins d'una imponent casa envidriada que no té gaire a envejar a la de *La habitación de al lado* de Pedro Almodóvar; amb el suport en la labor interpretativa de les dues actrius centrals (els cinc Goya que sumen entre totes dues n'acrediten la credibilitat, la sensibilitat i el talent) i d'una estructura narrativa que se sustenta en el·lipsis que l'espectador ha de completar amb les seves pròpies experiències en matèria familiar... i d'això tots en tenim de sobres.

Alfonso Rivera - cineuropa.org